

λει, ἄκρα γενναιότης εἶναι καὶ τὸ νὰ θέλῃ νὰ κάμνῃ ὅ,τι καλὸν δόναται.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΣ.

Ὁ Ἐπίκτητος, Στωϊκὸς φιλόσοφος, ὅστις ἐγεννήθη ἐν Ἰσαπόλει τῆς Φρυγίας κατὰ τὴν πρώτην ἑκατονταετηρίδα, ἦτο ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ δοῦλος τοῦ Ἐπαφροδίτου, ἀπελευθέρου τοῦ Νέρωνος. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἐπαφροδίτου, ὃν ὁ τύραννος Δομετιανὸς ἐθανάτωσεν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Νικόπολιν τῆς Ἠπείρου, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ῥώμην, καὶ ἦτο ἐν τιμῇ μεγάλη παρὰ τῷ Αὐτοκράτορι Ἀδριανῷ καὶ τῷ Μάρκῳ Αὐρηλίῳ. Ἐτελεύτησεν εἰς γῆρας βαθύ. Λέγουσιν ὅτι ὁ πῆλινος λύχνος αὐτοῦ ἐπωλήθη τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν. Ἐκ τῶν παλαιῶν φιλοσόφων οὗτος ἐπλησίασε περισσότερο εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν ἠθικὴν· εἶχε περὶ Θεοῦ καὶ περὶ τῆς Θείας προνοίας ὀρθοτέρας ιδέας παρὰ τοὺς ἄλλους. Ἄν καὶ ἦτο τοῦ συστήματος τῶν Στωϊκῶν, δὲν ἠκολούθησεν ὅμως τὴν ὑπερβολὴν, ἣ μᾶλλον εἰπεῖν, τὴν παράλογον ἐκείνην αὐστηρότητα καὶ σχεδὸν ἀναισθησίαν αὐτῶν, οὐδὲ συνεχῶς τὴν αὐτοχειρίαν. Ὁ Ἀρριανὸς, ὁ μαθητὴς αὐτοῦ, ἐφύλαξεν εἰς τέσσαρα βιβλία τὰς ὁμιλίας, καὶ τὸ ἠθικὸν αὐτοῦ Ἐγχειρίδιον. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀντωνῖνος εὐχαρίστει τοὺς θεοὺς, ὅτι ἀκολουθῶν τὰ ἠθικὰ τοῦ Ἐπικτήτου, καὶ αὐτὸς ἔζησε τιμίως, καὶ τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ὠφέλησεν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ.

Ὁ Πλούταρχος, φιλόσοφος, ιστοριογράφος καὶ ῥήτωρ, ἐγεννήθη ἐν Χαίρωνείᾳ, πόλει τῆς Βοιωτίας· ἤκμασε δὲ ἐπὶ τοῦ Τραϊανοῦ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς δευτέρας ἀπὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε μεγίστην ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ· ἐτίμησεν αὐτὸν μὲ ὑπατικὸν ἄξιωμα· κατέστησεν ἑπαρχον τῆς Ἰλλυρίας· καὶ εἰς ἄλλας πολλὰς καὶ μεγάλας ὑπουργίας μετεχειρίσθη αὐτὸν ἐνδόξως. Ὁ Πλούταρχος ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ φιλοσόφῳ Ἀμμωνίῳ· ἔπειτα περιῆλθε τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Αἴγυπτον, διέτριψε πολὺν καιρὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ, καὶ τελευταῖον ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τραϊανοῦ, ἔμεινεν ἐκεῖ μέχρι τέλους καταγινόμενος εἰς τὸ συγγράφειν. Ἐτελεύτησεν δὲ, ὡς λέγουσιν, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀντωνίνου, τὸ 140 μετὰ Χριστόν. Συνέγραψε παραλλήλους βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, ἠθικά, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀξιόλογα συγγράμματα, μὲ κρίσιν μεγάλην καὶ πολυμάθειαν. Ἐν τοῖς παραλλήλοις βίοις συγκρίνει τοὺς ἐνδόξους ἀνδρας τῆς Ἑλλάδος μὲ τοὺς τῆς Ῥώμης, καὶ κρίνων μετὰ πολιτικῆς συνέσεως καὶ σοφίας τὰς πολιτικὰς καὶ προσωπικὰς αὐτῶν